

PROSLAVA 70. GODISNJAKA I PANDEMIJA

vineri, 27 noiembrie 2020

Ako za najmlađe od nas re "pandemija" nim je bila do sad nepoznata, od sećanja, od maloga do velikoga, od mladog do starog svi ju poznavamo.

Skoro da nim ne prođe dan pa da ju ne čujemo ili na radiju, ba na televizoru ili kad stanemo da se turvinimo s nikim. Ta rećava jenu bolećinu koja se proširila po cilem svetu u kratko vreme. U 2009. godini smo je sećanje jedan put uli za tu reć, ali nismo joj dali preveliku važnost. Svinjska gripa (ili H1N1) je izbila u Meksiku i živo se proširila na svi kontinenti. Na sreću se ugasila živo, a kod nas skoro da se niti ne pojavila.

U 2020. godini nismo više imali tu sreću. Ova godina la sigurno da nim stane svem nam u pamćenju po tem sećanje to cela naša planeta se privrnula priko glave zbog jene nove bolećine. Kad se pri ulo za nju su se pozatvarale granice izme u država, čak i izme u država koje nesu imale više granice od nekoliko desetina godine. Lu e su bili zatvoreni po domov i ne im se dalo da izleznu bez maske na nosu i bez da se zna kamo idu.

Da, nismo više imali tu sreću jer virus koj ino tu novu bolećinu je stigal i kod nas...

Do sad nam je bila poznata reć "epidemija" e smo imali više puta za posal saćanjem. Smo znali e epidemija jest tad kad neka bolećina se širi jako brzo u nekoj zoni ili nekom mestu okol nas, a ne malko puta smo i mi sami bili uva eni u žarićtu te bolećine. U stražnje vreme smo imali epidemije od kožućnja (rum. pojar), ospica (rum. rujeola), vari e i druge neke zarazne bolećine, a žrtve su im bile uglavnom deca. Mlađe od ti bolećina nesu bile opasne za život, e naše telo je znalo kako da se samo izle i, a za mlađe od nji se izmislil vak in pa su nestale.

Sad po svetu hara neka nova bolećina, neki novi virus. Tej virus se va e kakon i ak za svakoga, de god ga skobi. Najviše niti ne znaju e se uvatil za nji, e ne sete ničta. Drugi sete samo niku prola otinju, ali brzo i ko pro e. Tre i, na žalost, proode kroz tećke muke, a neki od nji jedva iskitaju živi.

U ovoj trećoj kategoriji se naode najviše lu e starije dobi.

Zajedništvo Hrvata u Rumunjskoj je po elo od 2008 godine da slavi vrćnjaci od sedamdeset godine. Svake godine, od tada po evći, su bili vikani u Karaćevo svi vrćnjaci te generacije koji pripadaju hrvatskoj manjini. Bilo da su iz karaćevski seli, Tirola, Rekaća, Ke e, Ri ice ili de god oni živeli. Gozba koja se držala svake godine u njino ime, u zgradi Zajedništva, je bila svakomu mila: i vrćnjacima te generacije i svem ostalim koji su tu gozbu organizirali. Jer je to malan doprinos i veliko fala iskazano posredstvom Zajedništva Hrvata, u ime svi ovi po mladi generacija: našim majkam, dedam i našoj starećini! Jeni veliko fala i priznanje za sve sećanje to su u inili za nas, sećanje to su nim usadili poćtenje, veru u Boga i sećanje to su umeli da sa uvaju i da nam prenesu dobar na in odgoja od naših stari precu.

Na žalost, ova godina je imala dosta tužnu narav i kakon e niti joj ne bilo previše drago da vidi kako se drugi raduju i vesele. Valja baš; za to nim je pustila i virus...

Nikoliko dana prije datuma kad je Zajedništvo odredilo kad la da se drži proslava sedamdesetogodnjaka, stigla je i naredba od poglavara države koja je zabranila lu am da se skuplivaju na bilo kakim veselju: bilo da je to krštenje, svadba, ro en dan, slavenje ili nika druga prilika. Poglavari nesu to u inili e su bili i oni tužni kakon ova godina, negoli e su izra unali e virus se najjako va e kad lu e turvine izbliza jedan s drugim, ili ak kad side blizu jedan pored drugog.

Ipak, dobra vest je bila ta e u crkvu su lu e i dalje mogli da idu.

Tako e na; veseljaci, sedamdesetogodnjaci, su se skupili u subotu, 24. oktobra, u est sata otplani i su po;li u crkvu iz Karaeva, da se tamo svi zajedno pomole Bogu i da mu zafale za lepe godine koje im je podaril.

“Ova sveta misa je za svi vas koji ove godine isplnjevate 70 godine, za svi vas koji ste do;li sejdau crkvu i za svi va; vr;njaci koji nesu mogli da do u iz ti seli, zbog ove situacije - im se na po etku mise obratil karaevski župnik Petar Rebedžila.

Iako se želilo da se organizira va; sastanak u Zajedništvo – nastavil je on - ovej put ne se moglo, ali, zato, u crkvi uvek la da bude sveta misa i uvek la da bude pone;to za svakoga. Zafalite Bogu, ne samo za sedamdeset godine života, negoli za sve ;to ste doživeli u životu! Jer i kad doživimo ne;to e u životu možemo otuda da nau imo ne;to dobro, ne;to korisno, da postanemo bolji lu e nego ;to smo bili dotad, da budemo primer jedni drugima, da ostanemo jedni uz drugi. Pogotovo vi, koji imate toliko godine za vami, toliko iskustvo životno, ne dopu;tajte mladim da skrenu s puta Božijega, s puta dostojanstva! U ejte ji, ne manjeajte ji, jer najveliko bogatsvo je to ;to manjevate za vami, a to su va;a deca, va;i unuci. I ako ji zaista ljubite i želite da budu s vami, onda ji spremite i rabrite ji da idu s Bogam i uz Boga!

Svake godine, ovom prilikom, kažem ;to je rekal jedan stari pustinjač mladima koji su bili okol njega: Zafaljujte Bogu ;to imate stare! Zato vim i ja želim da vam Bog dodeli sre u, život i zdravlje i strpljenje s mladima! Jer kad lovik ostari ne mu i se samo s mladima ve se mu i i sa sobom. Se mu i s bole inom, zbog toga ;to nemo ga poduzima. Ali znajte da imate nekoga jakoga, imate nekoga koj vas podržava, imate nekoga koj vas vodi u ve ni život... a to jest Bog. Boga nesmemo da izvadimo iz ekuacije na;ega života, jer Bog je ve nost, a ve nost zna i blagoslov, zna i ziveti s Bogam. I to treba da iskusimo polagano u ovome svetu, kako bismo mogli doživeti ve nost u nebesima.”

Nakon ;to se svr;ila sveta misa, vr;njaci su izlezli ispred crkve da se progovore malko jedan s drugim. Kako je rekal i gospodin na prediki, ove godine nesu stigli u Karaevo i ostali vr;njaci iz ti drugi seli. Iako su bili po malko ovej put, to ne im spre ilo radost ;to se vide i ;to mogu, barem tu ispred crkve da se progovore i da se prisete kako je bilo lepo nikiput u mladnji.

Sam spomenul po gori e Zajedništvo je organiziralo prvi put ovaku proslavu u 2008. godinu. Tad su bili vikani vršnjaci naroeni u 1938. godinu. Samo godinu po manat je buknuo najbrutalan boj od koliko pamti ove anstvo. Šest itave godine su se moreli narodi izmeu nji, a svo to vreme su pomrli priko 70 milijuna loveka. A da nera unamo teške godine i glad to su sledile iza ovog boja...

I sejdani je teška godina, a valja la da budu ješte teške godine posle ove, ali treba da imamo u vidu e uvijek se može i gore! Ali, kako je na prediki pouil vele asni Rebedžila, možemo iz zla da izvujemo nešto dobro, da nauimo, na kraju, da budemo bolji lu e!

Daniel Lucacela